

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2010. március 4.*

A C-496/08. P. sz. ügyben,

Pilar Angé Serrano, az Európai Parlament tisztviselője (lakóhelye: Luxembourg [Luxemburg]),

Jean-Marie Bras, az Európai Parlament tisztviselője (lakóhelye: Luxembourg [Luxemburg]),

Adolfo Orcajo Teresa, az Európai Parlament tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel [Belgium]),

Dominiek Decoutere, az Európai Parlament tisztviselője (lakóhelye: Wolwelage [Luxemburg]),

Armin Hau, az Európai Parlament tisztviselője (lakóhelye: Luxembourg [Luxemburg])

* Az eljárás nyelve: francia.

Francisco Javier Solana Ramos, az Európai Parlament tisztviselője (lakóhelye: Brüsszel [Laeken] [Belgium])

(képviseli őket: E. Boigelot ügyvéd)

fellebbezőknek

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2008. november 17-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Parlament** (képviselik: L. G. Knudsen és K. Zejdová, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: M. Bauer és K. Zieleškiewicz, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: J.-C. Bonichot, a negyedik tanács elnöke a második tanács elnökeként eljárva,
C. Toader (előadó), C. W. A. Timmermans, K. Schiemann és L. Bay Larsen bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: R. Grass,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az
ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- ¹ Fellebbezésükkel a P. Angé Serrano, J.-M. Bras, A. Orcajo Teresa, D. Decoutere, A. Hau és F. J. Solana Ramos az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága T-47/05. sz., Angé Serrano és társai kontra Parlament ügyben 2008. szeptember 18-án hozott ítéletének (az EBHT-ban még nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítélettel az Elsőfokú Bíróság elutasította a fellebbezők által az átsorolásukra vonatkozóan az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának, valamint az Európai Közösségek egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeinek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004/

EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 124., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 2. kötet, 130. o.) hatálybalépése után elfogadott határozatok (a továbbiakban: megtámadott határozatok) ellen előterjesztett keresetüket.

I – Jogi háttér

A – A személyzeti szabályzat 2004. április 30-ig hatályos szövegének releváns rendelkezései

- 2 A Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzatának 2004. április 30-ig hatályos szövege (a továbbiakban: régi személyzeti szabályzat) 45. cikkének (2) bekezdése ekként rendelkezett:

„A tisztviselők kizárólag versenyvizsga alapján helyezhetők át egyik szolgálattól egy másikhoz, vagy léptethetők elő egyik besorolási osztályból egy másikba.

[...]”

B – A személyzeti szabályzat 2004. május 1-jétől hatályos szövegének releváns rendelkezései

- 3 A régi személyzeti szabályzatot a 723/2004 rendelettel módosították, amely 2004. május 1-jén lépett hatályba.

- 4 A személyzeti szabályzat a 2004. május 1-jétől hatályos szövege (a továbbiakban: új személyzeti szabályzat vagy személyzeti szabályzat) 5. cikkének (1) és (2) bekezdése ekként rendelkezik:

„(1) Az e személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó beosztásokat, a vonatkozó feladatok természetére és fontosságára tekintettel a tisztviselők csoportjába [...] és az asszisztensek csoportjába [...] sorolják.

(2) [...] Az AST csoport tizenegy besorolási fokozatot tartalmaz, amelyek a végrehajtási, technikai és irodai feladatoknak felelnek meg.”

- 5 Az új személyzeti szabályzat 6. cikkének (1) és (2) bekezdése előírja:

„(1) Az egyes intézményekre vonatkozó költségvetési szakaszokhoz mellékelt létszámterv minden besorolási fokozat és minden csoport esetében feltünteti a beosztások számát.

(2) A 2004. május 1-je előtti (a továbbiakban: »régi előmeneteli rendszer«) és a 2004. május 1-jétől érvényes előmeneteli rendszerben (a továbbiakban: »új előmeneteli rendszer«) az átlagos előmenetel egyenértékűségének biztosítása érdekében és az érdemeken alapuló előmenetel a személyzeti szabályzat 45. cikkében megállapított elvnek sérelme nélkül, ez a terv biztosítja, hogy az év január 1-jén minden egyes intézménynél a létszámterv minden besorolási fokozatában a megüresedett beosztások száma megfelel a megelőző év január 1-jén az alacsonyabb besorolási fokozatban aktív foglalkoztatásban lévő tisztviselők száma és az arra a besorolási fokozatra az I. melléklet B. pontjában megadott arányszám szorzatának. Ezeket az arányszámokat 2004. május 1-jétől ötéves átlag alapján kell alkalmazni.

[...]

- 6 Az új személyzeti szabályzat átmeneti rendszert ír elő, amelyet annak XIII. melléklete ír le. Azokat a megfontolásokat, amelyek ezen átmeneti rendszer bevezetését indokoltá tették, a 723/2004 rendelet (37) preambulumbekzdése ismerteti, amely ekként rendelkezik:

„A személyzet által a személyzeti szabályzat e módosításainak hatálybalépését megelőzően a közösségi rendszer keretében szerzett jogok sérelme nélkül, és jogos elvárásaikat figyelembe véve, rendelkezni kell az új szabályok és intézkedések fokozatos alkalmazását lehetővé tevő átmeneti rendszerről.”

- 7 Az új személyzeti szabályzat XIII. cikkének 1. bekezdése ekként rendelkezik:

„(1) A 2004. május 1-jétől 2006. április 30-ig tartó időszakra a személyzeti szabályzat 5. cikkének (1) és (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

»1. A személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó beosztásokat, a vonatkozó feladatok természetére és fontosságára tekintettel négy – A*, B*, C*, és D* – besorolási osztályba sorolják, rang szerint csökkenő sorrendben.

2. Az A* besorolási osztály tizenkét, a B* besorolási osztály kilenc, a C* besorolási osztály hét, a D* besorolási osztály pedig öt besorolási fokozatot tartalmaz.«

(2) A felvétel napjára való hivatkozást a szolgálatba lépés napjára való hivatkozásként kell értelmezni.”

8 Az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 2. cikkének (1) bekezdése előírja:

„(1) 2004. május 1-jén és a melléklet 8. cikkére is figyelemmel, a személyzeti szabályzat 35. cikkében meghatározott hivatali státuszok valamelyikét betöltő tisztviselők besorolási fokozatai a következő új megnevezéseket kapják:

Korábbi besorolási fokozat	Új (időközi) besorolási fokozat	Korábbi besorolási fokozat	Új (időközi) besorolási fokozat	Korábbi besorolási fokozat	Új (időközi) besorolási fokozat	Korábbi besorolási fokozat	Új (időközi) besorolási fokozat
A1	A*16						
A2	A*15						
A3/LA3	A*14						
A4/LA4	A*12						
A5/LA5	A*11						
A6/LA6	A*10	B1	B*10				
A7/LA7	A*8	B2	B*8				
A8/LA8	A*7	B3	B*7	C1	C*6		
		B4	B*6	C2	C*5		

		B5	B*5	C3	C*4	D1	D*4
				C4	C*3	D2	D*3
				C5	C*2	D3	D*2
						D4	D*1

[...]

- 9 Az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 8. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„(1) 2006. május 1-jétől kezdődő hatállyal a 2. cikk (1) bekezdésével bevezetett besorolási fokozatok megnevezése a következőképpen változik:

Korábbi (időközi) besorolási fokozat	Új besorolási fokozat	Korábbi (időközi) besorolási fokozat	Új besorolási fokozat
A*16	AD 16		
A*15	AD 15		
A*14	AD 14		
A*13	AD 13		
A*12	AD 12		
A*11	AD 11	B*11	AST 11
A*10	AD 10	B*10	AST 10

A*9	AD 9	B*9	AST 9
A*8	AD 8	B*8	AST 8
A*7	AD 7	B*7/C*7	AST 7
A*6	AD 6	B*6/C*6	AST 6
A*5	AD 5	B*5/C*5/D*5	AST 5
		B*4/C*4/D*4	AST 4
		B*3/C*3/D*3	AST 3
		C*2/D*2	AST 2
		C*1/D*1	AST 1

[...]"

- 10 Az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 10. cikkének (1)–(3) bekezdése ekként rendelkezik:

„(1) A 2004. május 1-je előtt szolgálatba lépett, a C. vagy D. besorolási osztályba tartozó tisztviselőket a következő előléptetéseket lehetővé tévő előmeneteli csoportokba osztják be:

- a) a korábbi C. besorolási osztályban az AST 7 besorolási fokozatig;
- b) a korábbi D. besorolási osztályban az AST 5 besorolási fokozatig.

(2) Az említett tisztviselők esetében, 2004. május 1-jétől és a személyzeti szabályzat I. mellékletének B. szakaszától eltérve, a személyzeti szabályzat 6. cikkének (2) bekezdésében említett százalékarányok a következőképpen alakulnak:

C. előmeneteli csoport							
Besorolási fokozat	2004. május 1-jétől						2010.4.30. után
	2005.4.30-ig	2006.4.30-ig	2007.4.30-ig	2008.4.30-ig	2009.4.30-ig	2010.4.30-ig	
C*/AST 7	—	—	—	—	—	—	—
C*/AST 6	5%	5%	5%	10%	15%	20%	20%
C*/AST 5	22%	22%	22%	22%	22%	22%	22%
C*/AST 4	22%	22%	22%	22%	22%	22%	22%
C*/AST 3	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
C*/AST 2	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%
C*/AST 1	25%	25%	25%	25%	25%	25%	25%

D. előmeneteli csoport							
Besorolási fokozat	2004. május 1-jétől						2010.4.30. után
	2005.4.30-ig	2006.4.30-ig	2007.4.30-ig	2008.4.30-ig	2009.4.30-ig	2010.4.30-ig	
D*/AST 5	—	—	—	—	—	—	—
D*/AST 4	5%	5%	5%	10%	15%	20%	20%
D*/AST 3	22%	22%	22%	22%	22%	22%	22%
D*/AST 2	22%	22%	22%	22%	22%	22%	22%
D*/AST 1	—	—	—	—	—	—	—

(3) Az a tisztviselő, akire az (1) bekezdés vonatkozik, korlátozás nélkül az asszisztensi csoport tagjává válhat, amennyiben átmegy a nyílt versenyvizsgán, illetve tanúsítványi eljárás alapján.[...]"

II – A jogvita előzményei a megtámadott ítélet alapján

- 11 A fellebbezők az Európai Parlament tisztviselői.
- 12 A megtámadott ítélet 23. pontjából következik, hogy a régi személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsgán a fellebbezők sikeresek voltak. Így P. Angé Serrano a C 1 besorolási fokozatból a B 5 besorolási fokozatba került; J.-M. Bras a D 1 besorolási fokozatból a C 5 besorolási fokozatba került; D. Decoutere a C 3 besorolási fokozatból a B 5 besorolási fokozatba került; A. Hau ideiglenes alkalmazott a C 1 besorolási fokozatból a B 4 besorolási fokozatba került; A. Orcajo Teresa a D 1 besorolási fokozatból a C 5 besorolási fokozatba került és végül F. J. Solana Ramos a C 1 besorolási fokozatból a B 5 besorolási fokozatba került.

Ezen tisztviselők mindegyike az új személyzeti szabályzat hatálybalépése előtt került új besorolási fokozatba.

- 13 A vitatott határozatok 2004 májusának első hetében jutottak el a fellebbezőkhöz a Parlament személyzeti főigazgatójától származó keltezés nélküli levelekben, amely határozatok ismertették velük a 2004. május 1-jétől hatályos időközi besorolási fokozataikat. Ezen határozatok értelmében P. Angé Serrano B 5 besorolási fokozatának új megnevezése B*5, J.-M. Bras C 5 besorolási fokozatának új megnevezése C*2, D. Decoutere B 5 besorolási fokozatának új megnevezése B*5, A. Hau B 4 besorolási fokozatának új megnevezése B*6, A. Orcajo Teresa C 4 besorolási fokozatának új megnevezése C*3, F.-J. Solana Ramos B 4 besorolási fokozatának új megnevezése B*6.
- 14 A fellebbezők fent említett időközi besorolási fokozatait másodszor is átnevezték 2006. május 1-jei hatállyal, azaz az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 8. cikkének (1) bekezdése alapján az új személyzeti szabályzattal bevezetett átmeneti időszak végén. Így P. Angé Serrano B*5 időközi besorolási fokozatát AST 5-re kellett átnevezni; J.-M. Bras C*2 időközi besorolási fokozatát AST 2-re kellett átnevezni; D. Decoutere B*5 időközi besorolási fokozatát AST 5-re kellett átnevezni; A. Hau B*6 időközi besorolási fokozatát AST 6-ra kellett átnevezni; A. Orcajo Teresa C*3 időközi besorolási fokozatát AST 3-ra kellett átnevezni és F. J. Solana Ramos B*6 időközi besorolási fokozatát AST 6-ra kellett átnevezni.
- 15 2004. május 13. és július 30. között valamennyi fellebbező panaszt nyújtott be a vitatott határozatokkal szemben, amennyiben ezek a határozatok a besorolásaikat 2004. május 1-jétől időközi besorolási fokozatokban határozzák meg. Ezeket a panaszokat az egyes fellebbezőkkel 2004. október 27. és november 25. között közölt határozatokkal elutasították.

III – Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás

- 16 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. január 31-én benyújtott keresetlevelükben a fellebbezők keresetet terjesztettek elő egyrészt a vitatott határozatok megsemmisítése, valamint az e határozatok követő és/vagy azokra vonatkozó minden – akár a kereset után keletkező – jogi aktus megsemmisítése és a Parlament arra való kötelezése iránt, hogy fizessen meg a minden egyes felperes esetében méltányosan 60 000 euróban meghatározott összegű kártérítést, fenntartva annak az eljárás során való felemelése és/vagy leszállítása jogát.
- 17 Az Elsőfokú Bíróság harmadik tanácsa elnökének 2005. április 6-i végzésével engedélyezték a Tanács beavatkozóként való részvételét a Parlament kérelmeinek támogatójaként.
- 18 Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során a Parlament elnöksége a 2006. február 13-i határozatával jóváhagyta a főtitkár javaslatát, amely többek között azon tisztviselők átsorolására vonatkozott, akik a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt váltottak besorolási osztályt, azonban 2004. május 1-jétől továbbra is a korábbi besorolási osztályuk alapilletményét kapták. Ezen határozatot követően 2006. március 20-án egyedi határozatokat hoztak P. Angé Serrano, valamint J.-M. Bras és A. Orcajo Teresa vonatkozásában, amelyekkel P. Angé Serranót a B*6 időközi besorolási fokozatba, J.-M. Bras-t a C*4 időközi besorolási fokozatba és A. Orcajo Teresát a C*4 időközi besorolási fokozatba sorolták át, valamennyi említett tisztviselő vonatkozásában 2004. május 1-jei hatállyal.

IV – A megtámadott ítélet

A – Az elfogadhatóságról

- 19 Az Elsőfokú Bíróság előtti ellenkérelmében a Parlament számos elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő többek között egyes fellebbezők eljáráshoz fűződő érdeke vonatkozásában.

1. D. Decoutere eljáráshoz fűződő érdekéről

- 20 A Parlament előterjeszti, hogy ha D. Decoutere a besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsga sikeres teljesítését követően nem került volna át a 2002-es év során a C besorolási osztályból a B besorolási osztályba, akkor a szakmai előmenetele ekként haladt volna: a C 3 besorolási fokozatát 2004. május 1-jén átnevezik C*4-re, amelyet 2006. május 1-jén AST 4-re neveznek át. Ebből következik, hogy ha D. Decoutere nem váltott volna besorolási osztályt, akkor a besorolási fokozata 2006. május 1-jén alacsonyabb volna, mint a jelenlegi AST 5 besorolási fokozata. D. Decoutere-nek emiatt semmilyen érdeke nem fűződik az őt érintő, vitatott átsorolási határozat megtámadásához.
- 21 Az Elsőfokú Bíróság elutasította ezt a kifogást, és azt állította, hogy az említett versenyvizsga sikeres teljesítését követően D. Decoutere besorolásiosztály-váltása nem tükröződött a B*5 időközi besorolási fokozatba, majd 2006. május 1-jén az AST 5 fokozatba való besorolásában. Ezt bizonyítja, hogy míg D. Decoutere-nek a B besorolási osztályba való átkerülését követően magasabb volt a besorolási fokozata a C 1 besorolási fokozat azon tisztviselőinél, akik a besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsgán nem voltak sikeresek, D. Decoutere 2006. május 1-jétől az említett tisztviselőknél alacsonyabb besorolási fokozatba került, mivel az utóbbiak AST 6 besorolási fokozatban voltak, míg D. Decoutere csak az AST 5 besorolási fokozatban.

2. A. Hau eljáráshoz fűződő érdekéről

- 22 A Parlament azt állította, hogy A. Hau nem rendelkezik eljáráshoz fűződő érdekel, mivel a régi személyzeti szabályzat 45. cikke (2) bekezdésének megfelelően nem került át a C besorolási osztályból a B besorolási osztályba, tekintettel arra, hogy a C besorolási osztályba tartozó ideiglenes alkalmazott volt, mielőtt – a belső versenyvizsga sikeres teljesítését követően – a B besorolási osztályba tartozó tisztviselőként felvették volna.
- 23 Az Elsőfokú Bíróság elutasította ezt a kifogást, mivel úgy vélte, hogy még ha be is bizonyosodik, hogy A. Hau a C 1 besorolási fokozatba tartozó ideiglenes alkalmazott volt abban az időpontban, amikor sikeresen teljesítette a C besorolási osztályból a B besorolási osztályba való átkerülésre vonatkozó versenyvizsgát, a Parlament az ideiglenes alkalmazottak számára engedélyezte a besorolásosztály-váltási belső versenyvizsgán való részvételt. Ebből következően A. Hau a C besorolási osztályba tartozó tisztviselőkkel azonos módon vehetett részt ezen a versenyvizsgán. Az Elsőfokú Bíróság ennél fogva rámutat, hogy ez a versenyvizsga hozzájárult ahhoz, hogy A. Hau a C besorolási osztályból a B besorolási osztályba való átkerülés útján előrehaladjon a hierarchikus rangsorban, az ezen a vizsgán sikeres, és ebbe a besorolási osztályba átkerült tisztviselőkkel megegyező címen. Az Elsőfokú Bíróság tehát úgy vélte, hogy a besorolásosztály-váltási versenyvizsga sikeres teljesítése nem tette lehetővé A. Hau számára, hogy az általa betöltötnél magasabb besorolási fokozatba sorolják be, szemben a korábbi C besorolási osztályba tartozó azon tisztviselőkkel, akik ezen a versenyvizsgán nem voltak sikeresek.

3. A vitatott határozatok megsemmisítése iránti kérelem tárgytalanná válásáról P. Angé Serrano, valamint J.-M. Bras és A. Orcajo Teresa esetében

- 24 A Parlament előterjeszti, hogy a P. Angé Serranóra, valamint J.-M. Bras-ra és A. Orcajo Teresára vonatkozó vitatott határozatok megsemmisítése iránti kérelem az utóbbiak esetében tárgytalanná vált, mivel ezeket a határozatokat megsemmisítették, és azokat 2006. március 20-án – az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás alatt – elfogadott egyedi határozatokkal váltották fel, amely határozatok útján ezek a fellebbezők visszamenőlegesen megkapták az általuk kért besorolást.

- 25 Az Elsőfokú Bíróság megjegyezte, hogy az igaz, hogy a 2006. március 20-i határozatok nem teljesen orvosolták a három érintett fellebbező által a rájuk vonatkozóan meghozott határozatokkal szemben megfogalmazott kifogásokat, mivel az előbbi határozatok nem állítják vissza azt a besorolási fokozatot, amellyel ezek a fellebbezők a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt rendelkeztek, azokkal a tisztviselőkhöz képest, akik ugyanezen személyzeti szabályzat hatálya alatt a besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsgán nem voltak sikeresek.
- 26 Az Elsőfokú Bíróság azonban helyt adott ennek a Parlament által felhozott kifogásnak. Az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy a 2006. március 20-i határozatok, anélkül hogy kifejezetten előírnák a vitatott határozatok visszavonását, azokat a szóban forgó három fellebbező tekintetében felváltják hatályukban, mivel az újabb határozatok 2004. május 1-jétől visszamenőlegesen alkalmazandóak. A vitatott határozatok e három fellebbező esetében, a rájuk vonatkozó részben megszűntek attól az időponttól kezdődően, amikor azokat felváltották a 2006. március 20-i határozatok.
- 27 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság szerint a megsemmisítés iránti kérelem célját, azaz a vitatott határozatok megsemmisítését, a fent említett három fellebbező vonatkozásában elérték a 2006. március 20-i határozatok elfogadásával és visszamenőleges alkalmazásával. Az Elsőfokú Bíróság egyebekben tudomásul vette, hogy a fellebbezők a tárgyalás során elismerték, hogy P. Angé Serrano, valamint J.-M. Bras és A. Orcajo Teresa vonatkozásában a vitatott határozatok megsemmisítéséről már nem kell határozni.

B – Az ügy érdeméről

1. A megsemmisítés iránti kérelemről

- 28 A vitatott határozatok megsemmisítése iránti kérelmükben a fellebbezők számos jogalpra hivatkoztak, amelyeket a következőkre alapítottak: először az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 2. és 8. cikkének jogellenességére, másodsor a gondos ügyintézés elvének és a gondoskodási kötelezettségnek a Parlament általi megsértésére,

és végül, harmadszor a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 6., 45. és 45a. cikkének megsértésére, valamint az érdemeken alapuló előmenetel elvének megsértésére és a Parlament által elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hibára.

- 29 Az egyszerűsítés érdekében csak az Elsőfokú Bíróságnak a jelen fellebbezés keretében vitatott mérlegelését kell felidézni.
- 30 Az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 2. és 8. cikkével szembeni jogelleneségi kifogás alátámasztására a fellebbezők hivatkoztak a szerzett jogok, a jobbiztonság és a bizalomvédelem elvének, valamint az egyenlő bánásmód elvének megsértésére. A fellebbezők lényegében azt állították, hogy az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletében előírt átmeneti intézkedések nem tették lehetővé sem a problémájuk – azaz az álláspontjuk szerint a szakmai előmenetelükben általuk elszenvedett visszaminősítés – orvoslását, sem a szerzett jogaik védelmét abban a vonatkozásban, hogy magasabb besorolási fokozatba kerüljenek, mint azok a tisztviselők, akik a régi személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsgán nem voltak sikeresek.
- 31 A szerzett jogokat illetően az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett arra, hogy valamely tisztviselő csak akkor hivatkozhat szerzett jogára, ha az azt keletkeztető tényállás a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt valósult meg, a személyzeti szabályzat rendelkezéseinek módosítását megelőzően (a Bíróság 28/74. sz., Gillet kontra Bizottság ügyben 1975. március 19-én hozott ítéletének [EBHT 1975., 463. o.] 5. pontja). A közösségi közszolgálatban hasonló rendszerben, amelyben a tisztviselők hierarchiája módosítható, az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett arra, hogy az a tény, hogy bizonyos tisztviselők a szakmai pályafutásuk adott pontján más tisztviselőkhöz képest magasabb besorolási fokozatba kerülnek nem minősül olyan szerzett jognak, amelyet a személyzeti szabályzat rendelkezései útján – így a 2004. május 1-je után hatályban lévő személyzeti szabályzat rendelkezései útján – védelmezni kellene.

- 32 Az Elsőfokú Bíróság szerint azonban azok a tisztviselők, akik ezen időpont előtt a besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsgán sikeresek voltak jogosan várhatják el, hogy számukra a személyzeti szabályzat jobb szakmai előmeneteli kilátásokat kínáljon, mint azon tisztviselők számára, akik a régi személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó ilyen versenyvizsgán nem voltak sikeresek, és az ilyen kilátások az ő esetükben olyan szerzett jogoknak minősülnek, amelyeket az új személyzeti szabályzatban védelmezni kell. A jelen esetben nem feltétlenül tűnik ki a személyzeti szabályzat mellékletének 2. és 8. cikkében előírt átsorolási szempontokból, hogy az ilyen versenyvizsgán sikeres tisztviselők szakmai előmeneteli kilátásai nem jobbak mint az ilyen vizsgán nem sikeres tisztviselők által elvárható előmeneteli kilátások. Ezzel ellentétben, az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete és különösen annak 10. cikke olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek annak alapján tesznek különbséget a tisztviselők között, hogy azok melyik besorolási osztályba tartoztak 2004. május 1-je előtt, és olyan szakmai előmeneteli lehetőségeket írnak elő, amelyek aszerint különböznek, hogy a tisztviselők melyik besorolási osztályba tartoztak a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt.
- 33 A bizalomvédelem elvének megsértését illetően az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a tisztviselők nem hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére azért, hogy valamely új rendeleti jellegű rendelkezés jogszerűségét vitassák egy olyan területen, melyen a jogalkotó széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik (az Elsőfokú Bíróság T-30/02. sz., Leonhardt kontra Parlament ügyben 2003. február 11-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2003., I-A-41. és II-265. o.] 55. pontja). Ez a helyzet a tisztviselők előmeneteli rendszerének módosítása, valamint az e módosítást kísérő átmeneti szabályok esetében, az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 2. és 8. cikkébe foglalt besorolási szabályokat is beleértve.
- 34 A jogbiztonság elvének megsértésére vonatkozó érvet illetően az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a fellebbezők beadványaiból nem tűnik ki, hogy ezt az elvet miben sértette meg az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 2. és 8. cikke, és ez a kifogás mindenesetre nyilvánvalóan megalapozatlan, mivel a tisztviselőknek nincs joguk ahhoz, hogy a személyzeti szabályzat abban az állapotában maradjon fenn, amelyben az a felvételük időpontjában volt (a fent hivatkozott Leonhardt kontra Parlament ügyben hozott ítélet 55. pontja).

- 35 Az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított érvük alátámasztására a fellebbezők hangsúlyozták, hogy a besorolási fokozatba való új besorolás után a fellebbezőkénél alacsonyabb besorolási osztályba helyezett tisztviselők 2006. május 1-jétől a fellebbezőkénél magasabb vagy velük azonos besorolási fokozatban voltak. Ezenkívül D. Decoutere az ugyanazon a versenyvizsgán sikeresen részt vett tisztviselőkhöz képest eltérő besorolást kapott.
- 36 Az Elsőfokú Bíróság ebben a vonatkozásban megállapította, hogy nem minősül az egyenlő bánásmód elve megsértésének, ha a 2004. május 1-je előtti besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsgán sikeres tisztviselők alacsonyabb vagy azonos besorolási fokozatba kerülnek mint azok a tisztviselők, akik ezen a vizsgán nem voltak sikeresek. Ugyanis, tekintettel az előmeneteli rendszer lényeges módosítására, ezen időpont előtt és az után a tisztviselők hierarchiában elfoglalt helyének összehasonlítása nem lehet önmagában meghatározó annak megállapításához, hogy a személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 2. és 8. cikke sérti az egyenlő bánásmód elvét. Mindenesetre a besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsga sikeres résztvevői – azoknak a rendelkezéseknek köszönhetően, amelyeknek jogellenességére hivatkoznak – jobb kilátásokkal rendelkeznek a szakmai előmenetelük előrehaladására.
- 37 Ezenkívül ezen érv második részét, azaz D. Decoutere helyzetét illetően – aki azt állítja, hogy ugyanazon versenyvizsga többi sikeres résztvevőjéhez képest méltánytalanul bántak vele eltérően – az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy a többi pályázót az új személyzeti szabályzat hatálya alatt tisztviselői minőségben vették fel, és ebből következően D. Decoutere és az említett többi sikeres résztvevő eltérő jogi helyzetben voltak.

2. A kártérítési kérelemről

- 38 A kártérítési kérelmük alátámasztására a fellebbezők azt állították, hogy a vitatott határozatok esetleges megsemmisítése után az állítólagos vagyoni és nem vagyoni

kárukat valamennyi olyan összeg visszatérítése útján kell rendezni, amelyet a feladatuknak ténylegesen megfelelő besorolási fokozatba való besorolás esetén kaptak volna.

39 Az Elsőfokú Bíróság külön vizsgálta egyrészt P. Angé Serrano, J.-M. Bras és A. Orcajo Teresa kérelmét, másrészt D. Decoutere, A. Hau és J. Solana Ramos kérelmét.

40 Ezen tisztviselők első csoportját illetően az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy függetlenül a vitatott határozatoknak ezen tisztviselők vonatkozásában fennálló állítólagos jogellenességétől – amelyről nem hozott döntést – a felelősség megállapításának többi előírt feltétele közül legalább egy hiányzott. Az állítólagos vagyoni kárt illetően úgy vélte, hogy a bírósági eljárás során elfogadott határozatoknak köszönhetően történt átsorolás egyáltalán nem járt az időközi besorolási fokozatok alapján kapott illetmény növekedésével, és hogy ezen körülmények között a fellebbezők nem bizonyították a hivatkozott vagyoni kár fennállását. Ezenkívül az állítólagos nem vagyoni kárt illetően az Elsőfokú Bíróság megjegyezte, hogy a Parlament a vitatott határozatok elfogadásával mindössze az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 2. cikkének (1) bekezdését alkalmazta ezen fellebbezők vonatkozásában, és hogy ezen körülmények között nem sértették meg a gondos ügyintézés elvét és a gondoskodási kötelezettséget. Végül az Elsőfokú Bíróság hangsúlyozta, hogy a Parlament 2006. március 20-i határozatok elfogadásával és visszamenőleges alkalmazásával lehetővé tette ezen fellebbezők számára, hogy magasabb besorolási fokozathoz férjenek hozzá, mint amelyekbe őket a vitatott határozatokkal besorolták.

41 A fellebbezők második csoportját illetően az Elsőfokú Bíróság azt állította, hogy a jelen esetben szoros kapcsolat áll fenn a megsemmisítés iránti kérelem és a fellebbezők által az átmeneti besorolásuk miatt elszenvedett vagyoni és nem vagyoni károk megtérítése iránti kártérítési kérelem között. Mivel a megsemmisítés iránti kérelem

alátámasztására hivatkozott jogalapokat elutasították, ebből az következik, hogy a Parlament nem követett el semmilyen jogellenességet, amely alkalmas volna a Közösség felelősségének e három fellebbezővel szembeni megállapítására.

V – A felek kérelmei a Bíróság előtt

42 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a fellebbezést elfogadhatónak és megalapozottnak, következésképpen

- P. Angé Serrano, J.-M. Bras és A. Orcajo Teresa vonatkozásában helyezze hatályon kívül az ítéletet egyrészt azon részében, amely megállapítja, hogy kereseti kérelmeik első pontjáról nem szükséges határozni, másrészt azon részében, amely elutasítja kártérítési kérelmeiket, és

- D. Decoutere, A. Hau és J. Solana Ramos vonatkozásában helyezze hatályon kívül az ítélet rendelkező részének 2. és 4. pontját és az arra vonatkozó indokolást, amely a keresetük elutasítására vonatkozott, és úgy rendelkezett, hogy a nevezettek maguk viselik a saját költségeiket.

43 A fellebbezők azt kérik továbbá a Bíróságtól, hogy döntse el a jogvitát, és adjon helyt a fellebbezők T-47/05. sz. ügyben eredetileg előterjesztett kereseti kérelmeinek:

- semmisítse meg a felpereseknek az új személyzeti szabályzat hatálybalépését követően történt besorolásáról szóló határozatot;

- kötelezze a Parlamentet minden egyes felperes esetében méltányosan 60 000 euróban meghatározott összegű kártérítés megfizetésére;

- mindenképpen kötelezze az alperest a költségek viselésére.

44 A fellebbezők végül azt kérik, hogy a Bíróság mindenképpen kötelezze az alperest mindkét eljárás költségeinek viselésére.

45 A válaszbeadványában a Parlament csatlakozó fellebbezést is előterjesztett. A Parlament kéri, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a csatlakozó fellebbezését elfogadhatónak és alaposnak, következésképpen helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet abban a részében, amely elutasítja a D. Decoutere és a A. Hau keresetének elfogadhatatlanná nyilvánítására vonatkozó kereseti kérelmet;

- egyebekben utasítsa el a fellebbezést mint megalapozatlant, és
- kötelezze a fellebbezőket a jelen eljárás költségeinek viselésére.

46 A Tanács kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést mint megalapozatlant, és
- kötelezze a fellebbezőket a költségek viselésére.

VI – A fellebbezésről

47 A fellebbezésükben a fellebbezők a jogalapok két külön csoportjára hivatkoznak. Az első csoport az Elsőfokú Bíróság P. Angé Serrano, valamint J.-M. Bras és A. Orcajo Teresa kérelmeinek elfogadhatóságára és megalapozottságára vonatkozó mérlegelésére vonatkozik. A második csoport az Elsőfokú Bíróság D. Decoutere, A. Hau és E.-J. Solana Ramos kérelmeinek elfogadhatóságára és megalapozottságára vonatkozó mérlegelésére vonatkozik.

48 A Parlament a csatlakozó fellebbezésében vitatja a megtámadott ítéletnek az általa az elsőfokú eljárásban felhozott, a keresetre vonatkozó elfogadhatatlansági kifogás elutasítására vonatkozó, valamint a D. Decoutere és A. Hau eljáráshoz fűződő érdekének hiányára vonatkozó részét.

A – A megtámadott ítélet P. Angé Serranóra, valamint J.-M. Bras-ra és Orcajo Teresára vonatkozó részéről

1. A megtámadott ítéletnek a megsemmisítés iránti kérelem okafogyottságára vonatkozó részéről

a) A felek érvei

- 49 A fellebbezők két jogalapot hoznak fel, amelyeket az Elsőfokú Bíróság téves jogalkalmazására, valamint a megtámadott ítélet hiányos és ellentmondásos indokolására alapítanak.
- 50 A fellebbezők rámutatnak, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatának megfelelően a szóban forgóhoz hasonló ügyekben ha a megtámadott jogi aktus helyett az eljárás során másik jogi aktust fogadnak el, a felperes eljáráshoz fűződő érdekének fennmaradása következhet valamely közösségi intézmény állítólagos jogellenes magatartása megismétlődésének kockázatából is. A fellebbezők ebben a vonatkozásban hivatkoznak többek között az 53/85. sz., AKZO Chemie és AKZO Chemie UK kontra Bizottság ügyben 1986. június 24-én hozott ítélet (EBHT 1986., 1965. o.) 21. pontjára, valamint a 207/86. sz., Apesco kontra Bizottság ügyben 1988. április 26-án hozott ítélet (EBHT 1988., 2151. o.) 16. pontjára. Álláspontjuk szerint az eljáráshoz fűződő érdek fennmaradása következhet a felperesnek a már nem hatályos határozattal okozott károk megtérítésére vonatkozó érdekéből is. A fellebbezők ebben a tekintetben hivatkoznak többek között a 76/79. sz., Könecke Fleischwarenfabrik kontra Bizottság ügyben 1980. március 5-én hozott ítélet (EBHT 1980., 665. o.) 9. pontjára; a C-68/94. és C-30/95. sz., Franciaország és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. március 31-én hozott ítéletének (EBHT 1998., I-1375. o.) 74. pontjára, valamint a C-362/05. P. sz., Wunenburger kontra Bizottság ügyben 2007. június 7-én hozott ítéletének (EBHT 2007., I-4333. o.) 42. pontjára.
- 51 A fellebbezők ezenkívül hangsúlyozzák, hogy a jelen esetben az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során elfogadott átsorolási határozatok nem orvosolják teljesen az

elsőfokú eljárásban előterjesztett kifogásokat, különösen az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 2. és 8. cikkét illetően, és fennmarad az egyenlő bánásmód elvének, a szerzett jogaiknak és a jogbiztonság tiszteletben tartásának hiányából fakadó sérelmeik egy része. Ezek a határozatok ugyanis nem csak az érintett felperesekre vonatkozó vitatott határozatokat nem vonják vissza alakszerűen és kifejezetten, hanem azok nem állítják vissza azt a magasabb besorolási fokozatbeli besorolást sem, amellyel ezek a fellebbezők a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt rendelkeznének, és amelyet elvesztettek a vitatott határozatok alkalmazása miatt.

- 52 A Parlament úgy válaszol, hogy a Bíróságnak a fellebbezők által hivatkozott ítélkezési gyakorlata szerint a kereset tárgyának az eljáráshoz fűződő érdekhez hasonlóan az eljárás során fenn kell maradnia, és a kereset eredményének alkalmasnak kell lennie arra, hogy a felperes számára előnnyel járjon (a fent hivatkozott Wunenburger kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 42. pontja). A jelen esetben nem ez a helyzet. Ugyanis az új határozatoknak egyrészt ugyanaz a tárgyük mint azoknak a vitatott határozatoknak, amelyeknek *ex tunc* hatállyal a helyébe lépnek, másrészt az Elsőfokú Bíróság nem semmisítheti meg az első határozatokat anélkül, hogy azokat az intézmény helyett és nevében új határozatokkal válthatná fel. Egyebekben egyáltalán nem áll fenn az állítólagos jogellenes magatartás általi megismétlésének veszélye, mivel az új határozatok módosították a besorolási rendszert.
- 53 A Parlament hangsúlyozza ezenkívül, hogy amint a megtámadott ítéletből kitűnik, a szóban forgó fellebbezők elismerték a tárgyalás során, hogy már nem fűződik érdekük ahhoz, hogy az Elsőfokú Bíróság döntést hozzon a rájuk vonatkozó vitatott határozatokról. A fellebbezők az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás során a kereseti kérelmeiket sem fogalmazták át a vitatott határozatokat felváltó 2006. március 20-i határozatok megtámadása érdekében.
- 54 Végül a kártérítési kérelemre vonatkozó okafogyottság következményeit illetően a Parlament álláspontja szerint a vitatott határozatok jogszerűségére vonatkozó mérlegeléstől függetlenül az Elsőfokú Bíróság úgy döntött, hogy megvizsgálja az Európai Közösségek felelőssége beállása másik két együttes feltételének fennállását, és

megállapíthatta, hogy a fellebbezők nem voltak képesek bizonyítani a vagyoni és nem vagyoni kár fennállását.

b) A Bíróság álláspontja

- 55 A megtámadott ítélet 90. pontjából kitűnik – amelyet ebből a szempontból a fellebbezés nem kérdőjelezett meg – hogy mivel a fellebbezők úgy nyilatkoztak, hogy egyetértenek azzal a ténnyel, hogy az Elsőfokú Bíróságnak már nem kell határoznia a megsemmisítés iránti kérelmükről, úgy tekintendő, hogy elálltak ettől a kérelmüktől. Mivel az Elsőfokú Bíróságnak már nem kellett határoznia a kérelmek ezen részéről, mindössze tudomásul vehette a tárgyalás során előterjesztett nyilatkozatot. Egyebekben, amint azt a Parlament az ellenkérelmében megjegyezte, a fellebbezők az Elsőfokú Bíróság előtt a 2006. március 20-i határozatok megkérdőjelezésével sem kísérelték meg a kérelmeiket átfogalmazni. Az említett fellebbezők ezzel ellenkezőleg előnyben részesítették azt az utat, hogy az említett határozatok ellen keresetet nyújtanak be az Európai Unió Közszolgálati Törvényszéke előtt.
- 56 Mivel ez a megállapítás önmagában elegendő arra, hogy ebben a vonatkozásban indokolja az Elsőfokú Bíróság ítéletét, ezt a fellebbezési jogalapot megalapozatlannak kell tekinteni.

2. A kártérítési kérelem elutasításáról

a) A felek érvei

- 57 A kártérítési kérelmük Elsőfokú Bíróság általi elutasítása ellen irányuló jogalapjuk alátámasztására P. Angé Serrano, valamint J.-M. Bras és A. Orcajo Teresa az általuk elszenvedni vélt nem vagyoni károkat illetően a megtámadott ítélet indokolásának

elégtelenségére hivatkoznak. E fellebbezők szerint a keresetlevelükben a kártérítési kérelem címén előterjesztett kifogások ebben a vonatkozásban jóval tágabbak az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítéletben a vizsgált kifogásoknál, és azok arra a bizonytalan helyzetre is vonatkoznak, amelybe a fellebbezők kerültek, és annak a szakmai előmenetelükre, valamint a szakmai és családi életükre gyakorolt következményeire. Márpedig az Elsőfokú Bíróság ezen kereseti kérelemre vonatkozó rendkívül rövid mérlegelése nem veszi figyelembe az új besorolási határozatok elfogadása vonatkozásában felmerült károkra vonatkozó új bizonyítékokat. A vitatott határozatoknak az eljárás során más határozatokkal való felváltása egyáltalán nem minősült a három fellebbező nem vagyoni kára megfelelő és elegendő megtérítésének, mivel a szakmai előmenetelüket illetően továbbra is a nyugtalanság és a bizonytalanság állapotában maradtak.

- 58 A Parlament megjegyzi, hogy a fellebbezők nem tesznek különbséget a vitatott határozatokkal okozott, állítólag elszenvedett kár, és azon kár között, amely a fellebbezők szerint a megtámadott határozatokat felváltó határozatok útján való átsorolásuk után fennmarad. A jelen ügyben, még a kár fennmaradásának esetében is lehetetlen lett volna, hogy az Elsőfokú Bíróság megvizsgálja ezt a kárt, e három fellebbező besorolásáról szóló új határozatoknak érdemi vizsgálata nélkül. Mindenesetre a Parlament szerint ezen átsorolási határozatokat követően a fellebbezők szakmai előmenetelében előrehaladás történt.

b) A Bíróság álláspontja

- 59 A megtámadott ítélet 168. pontjában az Elsőfokú Bíróság előzetesen emlékeztetett arra, hogy a tisztviselő által benyújtott kártérítési kérelem keretében a Közösség szerződésen kívüli felelősségének megállapítása több feltétel együttes meglététől függ, amelyek nevezetesen: a szóban forgó intézményeknek felróható magatartás jogellenessége, az állítólagos kár bekövetkezése és az említett intézmény magatartása és a hivatkozott kár között fennálló okozati összefüggés. Az Elsőfokú Bíróság az említett ítélet 169. pontjában ehhez hasonlóan emlékeztetett arra, hogy a Közösség szerződésen kívüli felelősségének e három feltétele együttes feltétel, ami azzal jár, hogy amennyiben azok közül egy nem teljesül, a Közösség felelősségét nem lehet megállapítani.

- 60 A P. Angé Serrano, valamint J.-M. Bras és A. Orcajo Teresa állítása szerint a gondos ügyintézés elvének és a gondoskodási kötelezettségnek Parlament általi megsértése miatt bekövetkezett állítólagos nem vagyoni kárukát illetően az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 175. pontjában többek között megállapította, hogy a Parlament azáltal, hogy arra szorítkozott, hogy a vitatott határozatokat személyzeti szabályzat rendelkezéseire alapozza, nem sértette meg az említett elvet és az említett kötelezettséget, majd megállapította, hogy a jelen esetben nem bizonyították az állítólag elszenvedett nem vagyoni kárt okozó állítólagos magatartás jogellenességét.
- 61 Az Elsőfokú Bíróság így a jogilag megkövetelt módon bizonyította a nem vagyoni kár megtérítése iránti kérelem elutasítását. Ugyanis az Elsőfokú Bíróság által mindössze annak megállapítása, hogy a magatartás állítólagos jogellenességét nem bizonyították – a megtámadott ítélet 169. pontjában hivatkozott három együttes feltétel egyikének hiányában – elegendő volt az említett kérelem elutasításának alátámasztására. Következésképpen az Elsőfokú Bíróságnak nem kellett ennél alaposabban megindokolnia az ítéletét, és nem kellett ezenkívül az állítólagos nem vagyoni kárról is határozatot hoznia.
- 62 Ennélfogva ezt a fellebbezési jogalapot megalapozatlannak kell tekinteni.

B – A megtámadott ítélet D. Decoutere, valamint A. Hau és F. J. Solana Ramos fellebbezőkre vonatkozó részéről

1. D. Decoutere és A. Hau keresetének elfogadhatóságáról

a) A felek érvei

- 63 A Parlament a csatlakozó fellebbezésében D. Decoutere-t illetően emlékeztet arra, hogy ezt a fellebbezőt, miután sikeres volt a besorolációsosztály-váltási belső

versenyvizsgán a B besorolási fokozatba sorolták be, ennél fogva ez a fellebbező azonos helyzetben van az összes olyan tisztviselővel, akik az új személyzeti szabályzat hatálybalépésének időpontjában a régi személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó B besorolási fokozattal rendelkeztek. A Parlament hangsúlyozza, hogy az Elsőfokú Bíróság megállapításával ellentétben ezt a tisztviselőt a besorolásosztály-váltási belső versenyvizsga előtt a C 3 besorolási fokozatba, a versenyvizsga teljesítését követően a B 5, majd a B*5 és végül az AST 5 besorolási fokozatba sorolták be. Ezen előléptéseket követően D. Decoutere jelenleg az AST 7 besorolási fokozatban van. A fellebbezőt tehát a új személyzeti szabályzat rendszerében a régi személyzeti szabályzat B besorolási fokozata és nem annak C besorolási fokozata szerinti besorolásának figyelembevételével sorolták át. A Parlament lényegében azt állítja, hogy az új személyzeti szabályzat hatálybalépését követően D. Decoutere a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt a B besorolási fokozatot elért tisztviselőkkel megegyező szakmai előmenetelt élvezett, következésképpen ezt a fellebbezőt nem érte hátrányos megkülönböztetés ezen tisztviselőkhöz képest.

64 A. Haut illetően a Parlament rámutat, hogy az Elsőfokú Bíróság helytelenül állapította meg, hogy ez a fellebbező a többi fellebbezővel azonos helyzetben van. A versenyvizsgán való részvétele idején ugyanis A. Hau ideiglenes alkalmazott volt, de a versenyvizsga sikeres teljesítésének köszönhetően nem besorolási osztályt váltott, hanem az ideiglenes alkalmazotti jogállása tisztviselői jogállásra változott. Az Elsőfokú Bíróság helytelenül minősítette A. Hau helyzetét, mivel a besorolásosztály-váltási belső versenyvizsga sikeres teljesítését követően ez a fellebbező nem a besorolási fokozatban lépett elő, hanem a személyzeti szabályzat szerinti helyzete változott.

65 A fellebbezők előterjesztik, hogy a Parlament az elsőfokú eljárásban már előterjesztett érvek megismétlésére és a ténybeli megállapítások megkérdőjelezésére korlátozódik. A fellebbezők szerint a jogalapot elfogadhatatlannak kell tekinteni. Az ügy érdemét illetően a fellebbezők helyesnek vélik a megtámadott ítélet elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó indokolását.

b) A Bíróság álláspontja

- 66 D. Decoutere-t illetően rá kell mutatni, hogy a megtámadott ítélet 68–70. pontjában az Elsőfokú Bíróság elutasította az elsőfokú eljárásban a Parlament által felhozott jogellenességi kifogást, és megállapította, hogy ez a fellebbező rendelkezik eljáráshoz fűződő érdekekkel. Az Elsőfokú Bíróság hangsúlyozza, hogy D. Decoutere, aki a C 3-ból a B 5 besorolási fokozatba került át, 2006. május 1-jén eggyel alacsonyabb besorolási fokozatban volt, mint a C 1 besorolási fokozat azon tisztviselői, akik a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt a besorolásosztály-váltási belső versenyvizsgán nem voltak sikeresek.
- 67 Ebben a vonatkozásban meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróság nem követett el hibát azáltal, hogy a megtámadott ítélet 68–70. pontjában megállapította, hogy a D. Decoutere által az elsőfokú eljárásban megfogalmazott kifogás arra a körülményre vonatkozik, hogy az új személyzeti szabályzat szabályai szerint megállapított besorolása nem tükrözi az említett versenyvizsga sikeres teljesítéséből következő besorolásosztály-váltást, következésképpen ez a kifogás a versenyvizsga sikeres teljesítése figyelembevételének állítólagos hiányára vonatkozik tekintettel a felperes azon munkatársainak besorolására, akik a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt ugyanabba a besorolási osztályba tartoztak, és ugyanazon a versenyvizsgán nem voltak sikeresek.
- 68 Ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság megállapította, D. Decoutere elsősorban a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt létrehozott hierarchikus viszonyok megváltoztatását vitatta, amely állítólag az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének a besorolási fokozatba történő besorolás átmeneti szabályai okoztak.
- 69 Ebből következik, hogy mivel a vitatott határozat D. Decoutere számára nem megfelelő, ahogyan az ezen kifogásból kitűnik, az Elsőfokú Bíróság helyesen utasította el a Parlament elfogadhatatlansági kifogását.

- 70 Ennélfogva ez a csatlakozó fellebbezési jogalap nem megalapozott.
- 71 A. Haut illetően az Elsőfokú Bíróság megállapította, hogy ez a fellebbező ideiglenes alkalmazottként a tisztviselőkkel azonos módon részt vett a besorolásiosztály-váltási versenyvizsgán, és a rá vonatkozó vitatott határozatot követően elvesztette azon besorolási fokozat szerinti besorolását, amely magasabb volt, mint a korábbi C besorolási osztályba tartozó – ezen a versenyvizsgán nem sikeres – tisztviselők besorolási fokozata. Így A. Hau rendelkezett eljáráshoz fűződő érdekekkel.
- 72 Ebben a vonatkozásban hangsúlyozni kell, hogy a Parlament A. Hau keresetének elfogadhatóságára vonatkozó érvei nem a fellebbező eljáráshoz fűződő érdekére, következésképpen nem az utóbbi keresetének elfogadhatóságára, hanem a fellebbezés megalapozottságára vonatkoznak, többek között a fellebbező azon jogára, hogy a besorolásiosztály-váltási versenyvizsga sikeres teljesítését követően eltérő szakmai előmeneteli bánásmódban részesüljön, mint amelyet az új személyzeti szabályzat hatálybalépése előtt a C besorolási fokozatba besorolt tisztviselők vonatkozásában alkalmaznak. Ezek az érvek tehát nem teszik kétségessé az A. Hau által előterjesztett fellebbezés elfogadhatóságát.
- 73 Ennélfogva az Elsőfokú Bíróság helyesen állapította meg, hogy A. Hau keresete elfogadható.
- 74 A fentiek összességéből következik, hogy a csatlakozó fellebbezési jogalapokat teljes egészében el kell utasítani.

2. Az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 2. és 8. cikkére vonatkozó jogellenességi kifogás elutasításáról

a) A szerzett jogok megsértésére alapított jogalapokról

i. A felek érvei

- ⁷⁵ A fellebbezők hangsúlyozzák, hogy – az Elsőfokú Bíróság által az elégtelen indokolásban tett megállapítással ellentétben – a szerzett jogok megsértésének minősül a korábbi besorolási fokozatba való besorolásnak az új személyzeti szabályzattal való megszüntetése. A fellebbezők magasabb besorolási fokozatba való kinevezése ugyanis előléptetésnek minősül, amelyre a személyzeti szabályzat módosítása előtt került sor. A fellebbezők ehhez hasonlóan vitatják az Elsőfokú Bíróságnak a megtámadott ítélet 113–118. pontjában szereplő megállapításait azon állítólagos jobb szakmai előmeneteli kilátásokra vonatkozóan, amelyben a fellebbezők részesülnek azokhoz a tisztviselőkhöz képest, akik ezen a versenyvizsgán nem voltak sikeresek. A fellebbezők előterjesztik továbbá, hogy a C-443/07. P. sz., Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ügyben 2008. december 22-én hozott ítélethez (EBHT 2008., I-10945. o.) vezető tényállásában szereplő felperesek helyzetétől eltérően – akik az új személyzeti szabályzat hatálybalépésekor nem voltak tisztviselők, ennél fogva csak reményük volt a tisztviselői kinevezésre – a jelen ügyben a fellebbezők már tisztviselők voltak, és sikeresen teljesítették a besorolási osztályváltási belső versenyvizsgát, ami a magasabb besorolási fokozatra vonatkozó szerzett joguk iránti igényüket megalapozó oknak minősült.
- ⁷⁶ A Parlament ebben a vonatkozásban hangsúlyozza, hogy a fellebbezőknek még az új személyzeti szabályzat hatálybalépése után is gyorsabb volt a szakmai előmenetelük, mint azoknak a munkatársaiknak, akik nem voltak sikeresek ezeken a besorolási osztályváltási belső versenyvizsgákon. Ennél fogva az új személyzeti szabályzat hatálybalépése egyáltalán nem sértette a fellebbezők jogait.
- ⁷⁷ A Tanács azt állítja, hogy a tisztviselők valamely csoportjának jogi és ténybeli helyzete, amely csoportot valamely más tisztviselői csoporthoz képest és nem abszolút

értelemben határoznak meg, nem rendelkezik kellően szilárd és végleges jelleggel ahhoz, hogy azt szerzett jognak lehessen minősíteni. Ezenkívül a tisztviselők hierarchiája mindig módosítható és a szakmai előmeneteli kilátásaikat mindig befolyásolhatják bizonyos váratlan fordulatok. Ez az oka annak, hogy ezen a területen nem lehet szerzett jogokról beszélni. A Tanács tehát úgy véli, hogy az Elsőfokú Bíróság téves következtetésre jutott azáltal, hogy elismerte, hogy a fellebbezők szerzett joggal rendelkeznek a szakmai előmenetelükben való előrehaladásra. A személyzeti szabályzat módosítása idején fellebbezők helyzete bizonytalanul volt meghatározva, és az nem minősülhetett a jogalkotó széles mérlegelési jogkörét korlátozó olyan jognak, amelyet a Bíróság a fent hivatkozott Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletben elismert.

ii. A Bíróság álláspontja

- 78 A megtámadott ítélet 107. pontjában az Elsőfokú Bíróság többek között megállapította, hogy a bizonyos tisztviselők által – a szakmai pályafutásuk valamely pontján – más tisztviselőkhöz képest elért magasabb besorolási fokozatba való besorolás nem minősül olyan szerzett jognak, amelyet az új személyzeti szabályzat alapján oltalmazni kell.
- 79 A megtámadott ítélet 109. pontjában az Elsőfokú Bíróság ezenkívül megállapította, hogy az új személyzeti szabályzat hatálybalépése előtt D. Decoutere, A. Hau és F.-J. Solana Ramos a besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsgájuk sikeres teljesítését követően előrehaladtak a szakmai előmenetelükben. Az utóbbiak így magasabb besorolási fokozatba kerültek mint azok a tisztviselők, akiknek az ilyen belső versenyvizsgák alapján nem sikerült besorolási osztályt váltani.
- 80 Ezen megállapítás alapján az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 110. pontjában úgy vélte, hogy a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt a fellebbezők által megszerzett – az ezeken a versenyvizsgákon nem sikeres tisztviselőkhöz képest – jobb szakmai előmeneteli kilátások olyan szerzett jogoknak minősülnek, amelyeket az új személyzeti szabályzatnak oltalmaznia kell.

- 81 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott 114–117. pontjában kifejtette továbbá, hogy a személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 10. cikkében szereplő szakmai előmeneteli szabályoknak köszönhetően a jogalkotó a tisztviselők előmenetele vonatkozásában azon besorolási osztály szerint írt előkülönbségtételi mechanizmusokat, amelybe azok a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt tartoztak. Az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy ezek a szabályok lehetővé tették az említett szerzett jogok tiszteletben tartásának biztosítását.
- 82 Ebben a vonatkozásban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a tisztviselők és az adminisztráció közötti jogviszony nem szerződéses jellegű, hanem a személyzeti szabályzaton alapul. Ennélfogva a tisztviselők jogait és kötelezettségeit a jogalkotó a közösségi jogból eredő követelmények tiszteletben tartása mellett bármikor módosíthatja (a fent hivatkozott Centeno Mediavilla kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 60. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 83 Főszabály szerint valamely jogszabályi rendelkezés módosítását – mint amilyenek a személyzeti szabályzat módosításáról szóló rendeletek –, eltérő rendelkezés hiányában, alkalmazni kell a korábbi törvény hatálya alatt létrejött jogi helyzetek jövőbeni hatásaira (lásd ebben az értelemben a C-60/98. sz. Butterfly Music ügyben 1999. június 29-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-3939. o.] 24. pontját, valamint a fent hivatkozott Centeno Mediavilla kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 61. pontját).
- 84 Csak abban az esetben van ez másként, ha a korábbi szabályozás alatt létrejött és véglegesen megvalósult helyzet szerzett jogot keletkeztet (lásd ebben az értelemben a 68/69. sz. Brock-ügyben 1970. április 14-én hozott ítélet [EBHT 1970., 171. o.] 7. pontját; a 143/73. sz. SOPAD-ügyben 1973. december 5-én hozott ítélet [EBHT 1973., 1433. o.] 8. pontját; a 270/84. sz., Licata kontra EGSZB ügyben 1986. július 10-én hozott ítélet [EBHT 1986., 2305. o.] 31. pontját, valamint a fent hivatkozott Centeno Mediavilla kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 62. pontját). Valamely jog akkor tekintendő szerzett jognak, ha az azt keletkeztető tényállás a jogszabály-módosítás előtt megvalósult (a fent hivatkozott Centeno Mediavilla kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 63. pontja).
- 85 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a fellebbezők, akik a belső versenyvizsga sikeres teljesítésének köszönhetően előreléptek a szakmai előmenetelükben megszerzték a jogot ezen előrelépés tiszteletben tartására, amely előrelépés a régi személyzeti

szabályzat hatálya alatt történt. A fellebbezők állításával ellentétben azonban ez a jog kizárólag azt foglalja magában, hogy velük szemben a személyzeti szabályzat alkalmazása szempontjából, különösen a szakmai előmenetel vonatkozásában, ugyanazt a bánásmódot alkalmazzák, mint a fellebbezők által így elért új besorolási fokozatba tartozó összes tisztviselővel szemben.

- 86 A személyzeti szabályzat szükséges módosításainak és különösen a tisztviselők besorolási fokozatai szerkezetének módosítása céljából – a jelen ítélet 82. és 83. pontjában felidézett feltételek mellett – a jogalkotó rendelkezésére álló széles mérlegelési jogkör nem hatalmazhatja fel a jogalkotót olyan módosításokra, amelyek többek között nem állnak kapcsolatban ezzel a szükséglettel, vagy azok nem veszik figyelembe azokat a hatásköröket, amelyeket ezen besorolási fokozatoknak tükrözniük kell. A jogalkotót azonban nem kötheti az ezen besorolási fokozatok között a személyzeti szabályzat módosítása előtt fennálló kapcsolat fenntartására vonatkozó szigorú kötelezettség.
- 87 Ennélfogva a fellebbezők nem hivatkozhatnak célravezetően a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt megszerzett magasabb besorolási fokozatba való besorolásukra vonatkozó állítólagos szerzett jogaikra annak alátámasztására, hogy az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 2. és 8. pontja jogellenes.
- 88 E körülmények között, míg a jogalkotó – ahogyan azt az Elsőfokú Bíróság a megítáradott ítélet 114. pontjában felidézte – ezen új személyzeti szabályzatban olyan rendelkezéseket fogadott el, amelyek ezen tisztviselők szakmai előmenetelében annak figyelembevételével tesznek különbséget, hogy azok melyik besorolási osztályba tartoztak a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt, a fellebbezők nem állíthatják meg-alapozottan, hogy az Elsőfokú Bíróság, amely megfelelően indokolta a mérlegelését, tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy elutasította a szerzett jogaik megsértésére alapított jogalapjuk elutasításával.

b) A bizalomvédelem elvének megsértésére alapított jogalapról

i. A felek érvei

- 89 A bizalomvédelem elvének megsértését illetően a fellebbezők úgy vélik, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen és elégtelen indokolással állapította meg azt, hogy a fellebbezők esetében indokolatlan, hogy a szerzett jogok hiányában jogos bizalmuk legyen valamely fennálló helyzet fennmaradásában. Ez a két elv különböző terjedelemmel rendelkezik, mivel a bizalomvédelem elvének forrása különbözik az ilyen jogok megszerzésétől. Ezenkívül a fent hivatkozott Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet fellebbezőitől eltérően a jelen esetben a felperesek a szakmai előmenetelre vonatkozó várakozásaikat a sikeres besorolásiosztály-váltási versenyvizsgára – következésképpen az új személyzeti szabályzat hatálybalépése előtt bekövetkezett helyzetre – alapították. Annak elfogadása, hogy a jogalkotó figyelmen kívül hagyhatja ezt a várakozást, a jogalkotót a bizalomvédelem elvének tiszteletben tartása fölé helyezné.
- 90 A Tanács ebben a vonatkozásban rámutat, hogy a fellebbezők szakmai előmeneteli kilátása nem minősül kellően szilárd helyzetnek ahhoz, hogy azt szerzettnek lehessen minősíteni. A Tanács ezenkívül felidézi, hogy a fent hivatkozott Centeno Mediavilla kontra Bizottság ügyben hozott ítélet szerint a magánszemélyek nem hivatkozhatnak erre az elvre a közösségi közszolgálat területén valamely új rendelkezés jogszerűségének vitatása céljából.

ii. A Bíróság álláspontja

- 91 A megtámadott ítélet 121. pontjában az Elsőfokú Bíróság a jelen ítélet 34. pontjában felidézett indokolással megállapította, hogy a fellebbezők nem hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére a személyzeti szabályzat valamely rendelkezése jogszerűségének vitatása céljából.

- 92 A bizalomvédelem elvének terjedelmére vonatkozó ezen – kellően indokolt – érvelés nem tűnik jogilag tévesnek.
- 93 A magánszemélyek ugyanis nem hivatkozhatnak a bizalomvédelem elvére valamely új rendelkezés alkalmazásával szemben, főleg olyan területen, ahol a jogalkotó – a jelen esethez hasonlóan – széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik (lásd többek között a C-284/94. sz., Spanyolország kontra Tanács ügyben 1998. november 19-én hozott ítéletének [EBHT 1998., I-7309. o.] 43. pontját, valamint a fent hivatkozott Centeno Mediavilla kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 91. pontját).
- 94 Ebből következően nem megalapozottak a fellebbezők azon érvei, amelyek bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkoznak.

c) Az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapról

i. A felek érvei

- 95 A fellebbezők szerint az Elsőfokú Bíróság az egyenlő bánásmód elvének téves értelmezését fogadta el annak megállapításával, hogy ezt az elvet még annak feltételezése esetén sem sértenék meg, hogy a fellebbezők a vitatott határozatok miatt a szakmai előmenetelükben hátrányba kerülnek azon munkatársaikhoz képest, akik nem voltak sikeresek a besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsgán. Az Elsőfokú Bíróság így – elégtelen indokolással – elfogadta, hogy a különböző helyzetek kezelhetők azonos módon. Az Elsőfokú Bíróság ezenkívül tévesen állapította meg, hogy a szóban forgó átmeneti szabályok eleget tehetnek az említett elv tiszteletben tartására vonatkozó követelményeknek.

- 96 Egyebekben D. Decoutere esetében az Elsőfokú Bíróság – tévesen – nem kifogásolta azt a tényt, hogy többek között az új személyzeti szabályzat XIII. melléklete 2. cikkének (1), (4) és (5) bekezdése alapján ezen fellebbezővel szemben eltérő bánásmódot alkalmaztak azon tisztviselőkhöz képest, akik ugyanezen a versenyvizsgán sikeresek voltak, akik így a fellebbezővel azonos jogi helyzetben voltak.
- 97 A Parlament és a Tanács úgy válaszolnak, hogy az Elsőfokú Bíróság helyesen állapította meg, hogy a szakmai előmeneteli rendszert az új személyzeti szabályzat alapvetően megváltoztatta, ez a rendszer azonban előnyöket ír elő azon tisztviselők számára, akiket az új személyzeti szabályzat hatálybalépése előtt magasabb besorolási fokozatba soroltak be. A Tanács ezenkívül hangsúlyozza, hogy az új hierarchikus rendszerbe való besorolás önmagában nem meghatározó annak értékelésénél, hogy a jogalkotó figyelembe vette-e a szakmai előmeneteli kilátások szempontjából fennálló különbségeket a régi személyzeti szabályzat hatálya alatti besorolásiosztály-váltási belső versenyvizsgán sikeres tisztviselők és azon tisztviselők között, akik az ilyen vizsgán nem voltak sikeresek.
- 98 D. Decoutere helyzetét illetően a Parlament és a Tanács hangsúlyozza, hogy a szóban forgó rendelkezések Elsőfokú Bíróság általi értelmezését megerősítette a fent hivatkozott Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet, amelyben a Bíróság megállapította, hogy nem lehet azonos jogi helyzetben lévőnek tekinteni két különböző időpontban felvett tisztviselőt.

ii. A Bíróság álláspontja

- 99 Amint az a Bíróság ítélezési gyakorlatából kitűnik, akkor sérül az közösségi közszolgáltatásban alkalmazandó egyenlő bánásmód elve, ha személyek két csoportjával, amelyek ténybeli és jogi helyzete között nincs lényeges különbség, felvételük során eltérően bánnak, és e bánásmódbeli eltérés objektíve nem indokolt (lásd a C-459/98. sz., Martínez del Peral Cagigal kontra Bizottság ügyben 2001. január 11-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-135. o.] 50. pontját, valamint a fent hivatkozott Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 76. pontját).

- 100 Szintén főszabály szerint a jogalkotót terheli az alkalmazandó – többek között a közösségi közszolgáltatásra vonatkozó – szabályok elfogadása során az egyenlő bánásmód általános elve tiszteletben tartásának kötelezettsége (lásd a fent hivatkozott Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 78. pontját).
- 101 Ahogyan arra az Elsőfokú Bíróság helyesen emlékeztetett a megtámadott ítélet 142. pontjában, szintén az ítélkezési gyakorlat szerint az egyenlő bánásmód elvének megsértését jelenti, ha két különböző helyzetet azonos módon kezelnek (lásd ebben a tekintetben a C-227/04. P. sz., Lindorfer kontra Tanács ügyben 2007. szeptember 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-6767. o.] 63. pontját).
- 102 Ebben a tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 145. pontjában megállapította, hogy azok a fellebbezők, akik a régi személyzeti szabályzat hatálya alá tartozó besorolásosztály-váltási belső versenyvizsgán sikeresek voltak nincsenek azonos helyzetben azokkal a tisztviselőkkel, akik az ilyen versenyvizsgán nem voltak sikeresek. Az Elsőfokú Bíróság ezenkívül a megtámadott ítélet 146. és 147. pontjában megállapította, hogy az előbb említett tisztviselők a személyzeti szabályzat szabályainak megfelelően jobb szakmai előmeneteli kilátásokkal rendelkeztek, mint az utóbb említett tisztviselők, ami az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének átmeneti rendelkezéseiben fellelhetően került.
- 103 A felperesek állításával ellentétben az olyan értékelés, amely kellő indokolást tartalmaz – ahogyan arra a jelen ítélet 37. pontja is emlékeztet – jogilag nem téves.
- 104 Meg kell ugyanis állapítani, hogy a fellebbezők arra az állításra szorítkoznak, hogy az szóban forgó átmeneti rendszer nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek kifejezetten a tisztviselők azon kategóriájára vonatkoznak, akik a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt sikeresek voltak valamely versenyvizsgán, és mindenesetre nem lényegesek és biztosak az általuk az új személyzeti szabályzat hatálya alatt élvezett jobb szakmai előmeneteli kilátások.

- 105 Márpedig ezzel az érveléssel nem bizonyítható, hogy az új személyzeti szabályzat a tisztviselők vonatkozásában sérti az egyenlő bánásmód elvét. Ugyanis, ahogyan az a jelen ítélet 86. pontjából következik, mivel az új személyzeti szabályzat elfogadásával a közösségi jogalkotó átalakította az addig hatályban lévő szakmai előmeneteli rendszer egészét, a jogalkotó személyzeti szabályzat módosításának kezdeményezésére vonatkozó lehetőségének megsértése nélkül utóbbi nem lehetett arra kötelezni, hogy pontosan azonos módon alkossa újra a régi személyzeti szabályzat besorolási fokozatainak hierarchiarendszerét. Ebben az összefüggésben a személyzeti szabályzat módosítását megelőző és azt követő besorolási fokozatok hierarchiájának összehasonlítása önmagában nem meghatározó annak mérlegelésénél, hogy az új személyzeti szabályzat megfelel-e az egyenlő bánásmód elvének.
- 106 Az új személyzeti szabályzat a fellebbezők állításával ellentétben megkülönböztetetten kezeli azon tisztviselők szakmai előmenetelét, akik a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt a hierarchia különböző besorolási fokozataiba tartoztak, és azok számára, akik a besorolási osztály-váltási versenyvizsgán sikeresek voltak eltérő szakmai előmeneteli kilátásokat biztosít, mint az ugyanezen versenyvizsgán nem sikeres tisztviselők számára. Közelebbről, az átmeneti rendszer, és többek között a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 10. cikkének (1) és (2) bekezdése a szakmai előmenetel megakasztására és az előléptetési arány rögzítésére vonatkozó szabályok útján jobb szakmai előmeneteli kilátásokat biztosít azon tisztviselők számára, akik a régi személyzeti szabályzat rendszerében magasabb besorolási fokozattal rendelkeztek, következésképpen azoknak, akik valamely besorolási osztály-váltási belső versenyvizsga sikeres teljesítését követően léptek előre a besorolási fokozatban.
- 107 Végül D. Decoutere-t illetően a megtámadott ítélet 152–155. pontjában az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy ez a fellebbező nem volt azonos jogi helyzetben mint valamely másik olyan tisztviselő, aki ugyanazt a versenyvizsgát teljesítette mint ez a fellebbező, de akit az új személyzeti szabályzat hatálya alatt vették fel tisztviselőként, míg D. Decoutere-t ezen versenyvizsga végén a régi személyzeti szabályzat hatálya alatt vették fel, és sorolták be az új besorolási fokozatába. Az Elsőfokú Bíróság ezáltal nem alkalmazta tévesen a jogot, és a jogilag megkövetelt módon indokolta a megtámadott ítéletet.
- 108 Ugyanis a különböző személyzeti szabályzati rendelkezések hatálya alatt magasabb besorolási fokozatba átsorolt két tisztviselő – ezen tényre tekintettel különböző helyzetben van (lásd analógia útján a fent hivatkozott Centeno Mediavilla és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 79. és 80. pontját).

- 109 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a fellebbezők megalapozatlanul állítják, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen utasította el az új személyzeti szabályzat XIII. mellékletének 2. és 8. cikkére vonatkozó jogellenességi kifogást, és hogy nem kellően indokolta az ítéletet.

3. A kártérítési kérelem elutasításáról

- 110 Amennyiben a fellebbezők a megtámadott ítélet ezen jogellenességi kifogásról szóló részére vonatkozó érvelésükre utalnak megtámadott ítélet kártérítési kérelemre vonatkozó 177–180. pontjának vitatása érdekében, ezt a fellebbezési jogalapot is megalapozatlannak kell tekinteni.
- 111 Mivel a fellebbezők által hivatkozott egyik jogalap sem megalapozott, a fellebbezést el kell utasítani.

VII – A költségekről

- 112 Az eljárási szabályzat 122. cikkének 1. §-a alapján, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 113 Az eljárási szabályzat 69. cikke, amelyet e szabályzat 118. cikke értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a 2. §-ában akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az eljárási szabályzat 69. cikke 3. §-ának alapján azonban részleges pernyertesség esetén, illetve kivételes okból a Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit. Mivel a fellebbezők

és a Parlament peresztes lett, úgy kell határozni, hogy mindegyik fél maga viseli a saját költségeit.

- ¹¹⁴ Az eljárási szabályzat 69. cikkének 4. §-a alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 118. cikke alapján kell alkalmazni, az eljárásba beavatkozó intézmények maguk viselik saját költségeiket. Ennélfogva kötelezni kell a Tanácsot a saját költségei viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezéseket elutasítja.**

- 2) P. Angé Serrano, J.-M. Bras, A. Orcajo Teresa, D. Decoutere, A. Hau és J. Solana Ramos, az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások